

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/198/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212219508
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1212219508.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: H. F., X.. XX.XX.XXXX, J. F. Č..XXA L., zastúpený C. F. J. &. J., R..K..S.., H. XX, L. proti žalovaným: X/ Y. H., X.. XX.XX.XXXX, R. XX, L. C. X/ H. H., X.. XX.XX.XXXX, R.M. XX, L., zastúpení advokátom E.. S. F., K. XX, L., o zaplatenie 54.603,99 eura s príslušenstvom na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 16C/63/2013-492 zo dňa 12.12.2018 a proti uzneseniu č.k. 16C/63/2013-450 zo dňa 26.09.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Odvolanie žalobcu proti uzneseniu č.k. 16C/63/2013-450 zo dňa 26.09.2018
o d m i e t a.

Žalovaným 1/ a 2/ priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ vrátiť mu 54.603,99 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 13.1.2012 do zaplatenia a žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že v marci 2008 uzatvoril s pôvodne žalovanou spoločnosťou D., R..K..S.., IČO: XX XXX XXX ústnu zmluvu o pôžičke so zámerom, že tá prevezme pôžičku od žalobcu s tým, že časť peňazí použije na podnikanie, najmä na nákup motorových vozidiel a časť použije žalovaný 1/ spoločne so žalovanou 2/ na súkromné a rodinné účely. R. D., ako ani žalovaný 1/, nepodpísali žiadnu listinu preukazujúcu prevzatie peňažných prostriedkov od neho. Poskytnutie peňazí ním a žalovanými bolo súčasťou dohody o ich spolupráci pri podnikaní spoločnosti D., R..K..S.. Podľa tejto dohody v prípade dosiahnutia zisku z predaja motorových vozidiel mal byť rozdelený medzi nimi na polovicu. Zároveň sa žalobca a spoločnosť D. R..K..S.. dohodli, že v prípade skončenia tejto spolupráce bez uvedenia dôvodu, žalovaný 1/, ako aj spoločnosť D., R..K..S.., mu vrátia poskytnutú pôžičku 54.603,99 eura do 6 mesiacov od skončenia spolupráce. Dňa 12.07.2011 spoločnosť D., R..K..S.., skončila spoluprácu bez uvedenia dôvodu, pôžičku mu však nevrátila. Preto 29.11.2011 písomne požiadal spoločnosť D., R..K..S.., o vrátenie pôžičky, a predžalobnú výzvu zaslal aj žalovanému 1/ a 2/.

3. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k žalobe namietali, že so žalobcom neuzavreli zmluvu o pôžičke a ani žiadnu inú zmluvu, na základe ktorej by boli povinní žalobcovi vrátiť finančné prostriedky v žalovanej výške.

4. Súd prvej inštancie rozsudkom zo 6.4.2016 č.k. 16C/63/2013-384 žalobu zamietol, pretože nebolo preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a spoločnosťou D., R..K..S., a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke a že by žalobca odovzdal žalovanému 1/ peniaze a ten by mu ich odmietol vrátiť. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením z 30.4.2018 č.k. 3Co 357/2016-433 rozsudok súdu prvej inštancie, v časti ktorou zamietol žalobu proti žalovaným 1/ a 2/, ako aj v časti, ktorou uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania zrušil a vec vrátil v tejto časti na ďalšie konanie a konanie proti spoločnosti D., R..K..S., zastavil. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie vysvetliť ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty sporových strán a uviesť, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie. Vyslovil názor, že ak by medzi stranami nedošlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, a žiadny iný právny dôvod plnenia by nebol preukázaný, bolo potrebné zaoberať sa možnosťou právnej kvalifikácie rozhodných skutočností ako bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka.

5. Súd prvej inštancie na základe právneho názoru odvolacieho súdu vec opätovne prejednal, zopakoval dokazovanie výsluchom svedkov H. O.C., K.. A. O., K. H. C. A. B., doplnil dokazovanie o výsluch svedka E. V. navrhnutého žalobcom a oboznámil sa s obsahom listín predložených stranami sporu, najmä fotokópiou časti denníka predloženého žalobcom (č. l. 202 až 239 spisu).

6. Žalobca vo výpovedi na pojednávaní uviedol, že zmluva o pôžičke bola uzavretá medzi ním a žalovaným 1/ a poskytnutá v troch čiastkach. Prvú časť 355.000,- Sk odovzdal žalobca žalovanému 1/ a bola určená na kúpu motorového vozidla, ku ktorej však nedošlo. Ďalších 800.000,- Sk odovzdal žalovanému 1/ a mali byť použité na rozvoj jeho podnikania. Posledných 490.000,- Sk odovzdal žalovanému 1/ v prítomnosti jeho manželky, žalovanej 2/ s tým, že sa za ne kúpia motorové vozidlá, s ktorými sa bude podnikáť. So žalovaným 1/ sa ústne dohodli, že so ziskom sa budú deliť rovnakým dielom. V polovici júla 2011 zistil, že žalovaný 1/ vymenil zámky na všetkých dverách prevádzke, kde spolu podnikali. Ústne sa dohodli, že keď so žalovaným 1/ prestanú podnikáť budú mu peniaze, ktoré odovzdal žalovanému 1/ vrátené do 6 mesiacov. Pri odovzdávaní peňazí žalovanému 1/ bola prítomná žalovaná 2/, ktorá v tom čase pracovala v spoločnosti D., R..K..S., a aj jeho priateľka Ivetá Zemanová.

7. Žalovaní vo vyjadreniach k veci popreli tvrdenia žalobcu o uzavretí zmluvy o pôžičke a k predloženým výpisom zo zošita s názvom C.K. - C. uviedli, že ten bol žalovanému 1/ odcudzený a popreli ich autenticitu. Žalovaný 1/ vypovedal, že sa so žalobcom pozná niekoľko rokov a je pravdou, že žalobca priniesol k nemu do firmy nejaké peniaze, čo bolo podrobne rozpísané v zošite, ktorý má žalobca. Žalobca ho poprosil, aby mu peniaze, ktoré priniesol k nemu, odložil do trezoru. Stalo sa tak raz, nešlo o viacero čiastok, tak ako uvádza žalobca a nešlo o pôžičku. Žalobca mu povedal, že sa rozišiel s A. B. a nemá kde s dieťaťom bývať, on mu poskytol ubytovanie v jeho prevádzke a k trezoru, v ktorom boli peniaze uložené dal žalobcovi prístupový kód. Žalobca k otázke na čo slúžil zošit s názvom C. - C. uviedol, že na evidenciu motorových vozidiel, ktoré nakúpili.

8. Svedkovia K. H., H. O. C. K.. A. O. o pôžičke poskytnutej žalobcom žalovaným nevedeli. K.. H. C. H.. O. uviedli aj to, že k trezoru, kde boli peniaze uložené, mali prístup žalobca i žalovaný 1/ a oni videli žalobcu trezor otvárať.

9. Svedkyňa A. B., bývalá priateľka žalobcu, vypovedala, že žalobca požičal žalovanému 1/ peniaze, o čom vedela, keďže v tom čase so žalobcom žila. Osobne bola pritom, keď žalobca žalovanému 1/ peniaze požičiaval, najprv mu požičal peniaze na auto (okolo 356.000,- Sk) a potom peniaze, ktoré mal od E. V. (800.000,- Sk). Pri odovzdávaní tretej sumy 490.000,- Sk svedkyňa osobne nebola.

10. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa ustanovení § 498, § 491 ods. 1, § 657, § 658 ods. 1, § 451 ods. 1 a ods. 2, § 456, § 458 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka a čl. 6, čl. 7 a čl. 8 Základných zásad Civilného sporového poriadku. Vychádzal z toho, že podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke je prenechanie veci určenej podľa druhu veriteľom dlžníkovi, a to najmä peniaze, so záväzkom dlžníka vrátiť veriteľovi po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Zmluva o pôžičke je dvojstranný právny úkon, kde forma nie je podstatná. Nevyhnutným predpokladom zmluvy o pôžičke, tak ako každej zmluvy, je zhodná vôľa oboch strán. Pôžička je reálny kontrakt, pri ktorom okrem samotného uzavretia zmluvy je potrebné aj reálne odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. V prejednávanej veci jedine žalobca tvrdil, že došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, čo preukazoval notársky

osvedčenou kópiou štyroch strán zo zošita, z ktorých na jednej strane bol záznam: „H. dal 355.000, 800.000, 490.000 - 1.645 000,-Sk, zobral 523.305 zostatok 1.121 695,-Sk". Poukázal na články 6 a 8 Základných zásad Civilného sporového poriadku a že obe strany sporu v konaní navrhli dôkazy, ktorými preukazovali svoje tvrdenia a súd na základe intencií zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie o výsluch svedka E. V.. Z výpovede tohto svedka, ktorý mal informácie o predmetnej sume sprostredkované od žalobcu z ničoho nevyplývalo, že by medzi žalobcom a žalovanými došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, prípadne, že by žalobca poskytol tieto finančné prostriedky žalovanému a ten mu ich nevrátil. Z výpovede svedkyne E. B., ktorej výpoveď nepovažoval za vierohodnú taktiež nevyplývalo, že by žalobca uzavrel so žalovanými zmluvu o pôžičke, či už ústne alebo písomne. Sama svedkyňa uviedla, že nerozlišuje či peniaze poskytol žalobca spoločnosti D. R..K..S.. alebo žalovanému 1/. Naopak medzi stranami bolo nesporné a bolo to preukázané aj výpoveďami svedkov K. H. C. H. O., že prístup do trezora mali iba žalobca a žalovaný 1/. Žalovaní počas celého konania zotrvali na obrane, že im žiadne finančné prostriedky žalobcom požičané neboli a opakovane poukázali na zošit, ktorý žalobca z predmetného trezoru odcudzil. Podľa názoru súdu nie je možné listinný dôkaz predložený žalobcom nachádzajúci sa na č.l. 331 a 217 spisu považovať za dôkaz s takou právnou silou, na základe ktorého by mohol súd dospieť k záveru, že medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke resp. že sa žalovaný 1/ na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil.

11. Podľa názoru súdu prvého stupňa nie je možné prejednávajúcu vec podriaďiť ani pod jednu zo skutkových podstát zahrnutých do ustanovenia § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka. Dôkazné bremeno k tvrdeniu, že bola uzavretá zmluva o pôžičke bolo na žalobcovi, ktorý však v konaní nepredložil listinný dôkaz - zošit s názvom C. - C., čo žalovaný 1/ niekoľko krát v konaní žiadal. Žalobca nepoprel, že tento zošit z trezora zobral, čím potvrdil, že mal prístup do trezora, a ako dôvod, prečo ho v konaní nepredloží uviedol, že ho potrebuje na iné účely v inom súdnom konaní (č.l. 464). Súd prvej inštancie k záveru, že skutočnosť z tohto vyvodil, že ak žalobca nepredloží súdu listiny - zošit, ktorým nesporné disponuje, a na ktorý poukazuje protistrana vo svojej obrane, nemôže to byť súdom vyhodnotené v neprospech tej strany, ktorá nemá možnosť zabezpečiť tento dôkaz. Žalovaný 1/ síce v konaní nepoprel, že žalobca mu nejaké peniaze odovzdal, zotrval však na obrane, že tieto boli v trezore, do ktorého mali prístup on aj žalobca a tieto peniaze si žalobca aj zobral. To, že žalovaní nemali k dispozícii zošit, v ktorom mali byť zaznamenané určité transakcie, nevyhodnotil v ich neprospech. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie opakovane dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, že žalovaným požičal peniaze a títo mu ich nevrátili v dohodnutej lehote, a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

12. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

13. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal ho zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na názor odvolacieho súdu vyjadrený vo veci, podľa ktorého mal súd prihliadnuť na rozloženie dôkazného bremena, keďže v konaní nebolo preukázané, že žalovaný 1/ prevzal od žalobcu spolu sumu 1.645 000,- Sk, a potvrdil, že je pravda, že žalobca priniesol k nemu do firmy peniaze, čo bolo podrobne rozpísané v zošite, ktorý má žalobca a ktorý predložil v overenej kópii súdu prvej inštancie a v konaní žalovaný 1/ netvrdil a nepreukazoval, že tieto peniaze žalobcovi vrátil. Poukázal na to, že právny zástupca žalovaných v záverečnej reči predloženej pred prvým rozhodnutím súdu prvej inštancie (č.l. 354) sa jednoznačne vyjadril, že títo nepopierajú prevzatie sumy 1.645 000,- Sk, v prepočte 54.630,99 eura, od žalobcu žalovaným 1/ a že odvolací súd nariadil súdu prvej inštancie zaoberať sa možnosťou posúdenia zistených skutočností ako bezdôvodného obohatenia žalovaných.

14. Žalobca v odvolaní zdôraznil, že ani po vrátení veci súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie žalovaní 1/ a 2/ nepopreli prevzatie peňazí od neho, popreli len uzavretie zmluvy o pôžičke a bránili sa tým, že peniaze boli odovzdané spoločnosti D., R..K..S., a nie žalovanému 1/, nepredložili žiaden dôkaz o splnení dlhu a zotrvali na nepreukázanom tvrdení, že on si zobral peniaze z trezoru sám. Poukázal na výpoveď žalovaného 1/, ktorý potvrdil, že vedel aké sumy boli zapísané v zošite, pretože ich tam sám písal. Za nedôveryhodnú označil jeho výpoveď, že „podľa jeho vedomostí“ nešlo o pôžičku a že mu poskytol ubytovanie v jeho prevádzke a dal mu prístupový kód k trezoru. Uvedené tvrdenia ohľadom

preberania peňažných súm, ďalej že žalovaný 1/ dal žalobcovi prístup k trezoru, v ktorom mal žalovaný 1/ aj iné veci, súd prvej inštancie z hľadiska dôveryhodnosti nevyhodnotil a nehladal odpoveď na otázku prečo si radšej peniaze neuložil v banke, kde by získal úrok, alebo si nekúpil byt. Nesúhlasil ani s hodnotením A. B. ako nedôveryhodnej osoby z dôvodu, že nebolo jasné, či peniaze boli poskytnuté spoločnosti D., R..K..S., alebo žalovaným.

15. V odvolaní ďalej žalobca namietal, že súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil záver, že prejednávajúcu vec nie je možné podradiť pod žiadnu skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Podľa neho bolo nesporné, že poskytol žalovaným 1/ a 2/ pôžičku, žalovaní nepopreli prevzatie peňazí, ani ich výšku, pričom ani po rozhodnutí odvolacieho súdu nenavrhli žiadne dokazovanie na preukázanie toho, že mu peniaze vrátili, s čím sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutí nevysporiadal a vykonané dokazovanie riadne nevyhodnotil vo vzájomných súvislostiach, čím došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

16. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k žalobe žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Zopakovali, že v spore neboli pasívne legitimovaní, pretože so žalobcom neboli v žiadnom právnom vzťahu. So žalobcom neuzavreli zmluvu o pôžičke a ani sa bezdôvodne na jeho úkor neobohatili, pretože ani jeden z nich neprevzal od žalobcu peniaze ako súkromnoprávne subjekty, o čom svedčí aj to, že peniaze boli konateľovi spoločnosti odovzdané v priestoroch obchodnej spoločnosti a žalobca si peniaze, ktoré si uložil v trezore obchodnej spoločnosti postupne z trezoru bral, o čom boli robené záznamy v zošite označenom ako C. - C.. Ak existoval nejaký právny vzťah týkajúci sa predmetu žaloby, tak vznikol medzi spoločnosťou D., R..K..S., a žalobcov, čo potvrdzujú aj výzvy žalobcu na vrátenie peňazí adresované tejto spoločnosti. Žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že oni prevzali od žalobcu peniaze, či už ako pôžičku alebo aby peniaze uložili v trezore. Uviedli, že žalobca mal možnosť vyvrátiť ich tvrdenie, že si vybral z trezora všetky uložené peniaze a to predložením zošita, do ktorého sa zaznamenávalo nakladanie s peniazmi v spoločnosti, čoho sa oni v konaní domáhali.

17. Žalobca v odvolacej replike zopakoval, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Uviedol, že v konaní bolo nesporné, že žalovaní v konaní nepopreli skutočnosť, že od neho prevzali 1.645 000,- Sk (v prepočte 54.603,99 eura), čo potvrdila tiež A. B. výpoveďou, že peniaze boli uložené do trezoru spoločnosti D. R..K..S., a že táto spoločnosť počas tohto súdneho konania odmietla, že by prevzala od neho peniaze, o ktoré sa vedie spor, tieto neevidovala ani v účtovníctve, z čoho podľa neho vyplýva záver, že peniaze prevzal žalovaný 1/ ako fyzická osoba, nie ako konateľ spoločnosti D., R..K..S.. Uvedené podľa neho potvrdzuje aj odpoveď žalovaného 1/ na otázku: „Z akého dôvodu figurovali tieto sumy v zošite?“, že: „Bol to môj súkromný zošit a tie peniaze doniesol navrhovateľ, ako svoje súkromné peniaze a ja som neskúmal odkiaľ ich má.“ a na otázku: „Ako ste naložili s týmito peniazmi?“, že: „Ja som s nimi nijako nenakladal, boli to jeho súkromné peniaze“, z uvedeného tak podľa neho vyplýva, že k odovzdaniu finančných žalobcu žalovanému 1/ došlo.

18. V odvolacej replike žalobca zopakoval aj námietky proti hodnoteniu dôveryhodnosti svedkyne A. B. a pravdivosti jej výpovede súdom, a to, že na spochybenie dôveryhodnosti svedka nepostačuje len jeho blízky vzťah k účastníkovi konania a preto podľa neho súd prvej inštancie nesprávne hodnotil svedkyňu Ivetu Zemanovú ako nedôveryhodnú osobu a jej výpoveď ako nedôveryhodnú.

19. S poukazom na ustanovenie § 657 Občianskeho zákonníka žalobca odôvodňoval rozloženie dôkazného bremena, podľa ktorého má povinnosť preukázať uzavretie zmluvy o pôžičke a na jej základe odovzdanie peňazí a žalovaní, ak sa chcú úspešne ubrániť, musia preukázať zánik záväzku, a to buď splnením dlhu alebo iným spôsobom. Mal zo to, že v tomto prípade došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke a k reálnemu odovzdaniu peňazí, ako aj dohode o vrátení pôžičky tak, že v prípade skončenia tejto spolupráce pri predaji motorových vozidiel bez uvedenia dôvodu, spoločnosť D., R..K..S., ako aj žalovaní vrátia žalobcovi poskytnutú pôžičku 54.603,99 eura v lehote 6 mesiacov od skončenia spolupráce. Tieto tvrdenia preukázali nielen výpovede svedkov v konaní, predložený zošit, ale aj potvrdenie žalovaných o odovzdaní, resp. prevzatí pôžičky. Nakoľko žalovaní nie sú procesnými subjektmi, ktorých by sa procesné povinnosti netýkali, pokiaľ sa chceli v konaní brániť, mali tvrdiť, že nedošlo k reálnemu odovzdaniu peňazí alebo že svoju zmluvnú povinnosť splnili a k takýmto tvrdeniam navrhnúť vykonať dokazovanie.

20. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil 27.10.2022 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP).

21. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny, a nakoľko sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a ods. 2 CSP).

22. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci podľa odvolacieho súdu vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie o podanej žalobe. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, dospel k správnym skutkovým záverom, že medzi sporovými stranami nebola uzavretá zmluva o pôžičke podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka, pretože nebola preukázaná dohoda o prenechaní peňazí žalobcom žalovaným a ich záväzok peniaze po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Samotný žalobca v žalobe uviedol, že časť peňazí mala použiť spoločnosť D., R..K..S., na podnikanie, najmä na kúpu motorových vozidiel a časť žalovaný 1/ spoločne so žalovanou 2/ na súkromné a rodinné účely a neskôr v spore tvrdil, že časť peňazí 355.000,- Sk odovzdal žalovanému 1/ na kúpu motorového vozidla a 800.000,- Sk a 490.000,- Sk malo slúžiť na rozvoj jeho podnikania. Žalovaní uzavretie zmluvy o pôžičke popreli. Záver súdu prvej inštancie o tejto podstatnej skutočnosti tak zodpovedá nejednoznačným skutkovým tvrdeniam žalobcu o tomto právnom dôvode povinnosti žalovaných uhradiť mu žalovanú sumu. V hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania a poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu súdom prvej inštancie odvolací súd z hľadiska ich závažnosti, pravdivosti či vierohodnosti nezistil logický rozpor.

23. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý vyjadril v odôvodnení rozhodnutia o zrušení jeho rozsudku, sa zaoberal tým, či uplatnený nárok nie je nárokom z bezdôvodného obohatenia sa žalovaných na úkor žalobcu.

24. Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Predpokladom vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia je získanie majetkovej hodnoty jedným subjektom na úkor iného, v ktorého majetkových pomeroch sa táto zmena prejavila negatívne; o obohatenie ide vtedy, ak sa dostalo takýmto plnením majetkovej hodnoty tomu, komu bolo plnené, takže v jeho majetku došlo buď ku zvýšeniu aktív, alebo k zníženiu pasív, poprípade sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Predpokladom vzniku povinnosti vydať získane bezdôvodné obohatenie nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok reprobuje. V danom prípade žalobca argumentoval tým, že žalovanému 1/ odovzdal peniaze a ten ich uložil do trezora v priestoroch spoločnosti D., R..K..S., ktorej bol konateľom a ten mu ich po jeho výzve na vrátenie peňazí nevydal.

26. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav podľa kritérií stanovených § 451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka vyhodnotil tak, že z neho nemožno vyvodiť, že žalovaní sa bezdôvodne obohatili na úkor žalobcu, pričom prihliadol aj na ďalšie výsledky vykonaného dokazovania. Zošit s názvom C.Á. - C., ktorý mal slúžiť na evidenciu motorových vozidiel, ktoré boli kúpené autobazárom, obsahoval zápis o sumách 355.000,- Sk, 800.000,- Sk a 490.000,-Sk a žalovaný 1/ nespochybnil, že tieto sumy boli žalobcom do trezora uložené. Sporné však bolo, či peniaze uložením do trezora boli odovzdané žalovanému 1/, ktorý by sa ich prijatím bezdôvodne obohatil. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania (výpovedí strán a svedkov K. H., H. O.C. C. K.. A. O.) zistil, že žalobca mal prístup do trezora a bežne ho užíval, čo bola podľa neho okolnosť spochybňujúca tvrdenie žalobcu, že peniaze odovzdal žalovanému 1/. Pre záver, že žalovaní sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatili bolo potrebné preukázať, že predmetné peniaze prevzali od žalobcu pre seba, mali ich vo svojej moci a nakladali s nimi ako s vlastnými. Ak bolo nesporné, že si z týchto peňazí bral žalobca na svoje životné potreby a žalovaní s nimi nenakladali ako so svojimi, nebolo možné dospieť k záveru, že sa na úkor žalobcu

bezdôvodne obohatili o sumu uvádzanú v žalobe. Žalobe smerujúcej proti žalovanej 2/ nebolo možné podľa odvolacieho súdu vyhovieť aj preto, že žalobca k okolnostiam uzavretia zmluvy o pôžičke aj s ňou a odovzdaní peňazí aj jej, uviedol len to, že bola prítomná v miestnosti pri odovzdávaní peňazí, čo je nepostačujúce, a vedie k záveru, že žalobca v tejto časti žaloby neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažovalo.

27. K námietke žalobcu smerujúcim proti hodnoteniu výpovede Ivety Zemanovej súdom odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie pri hodnotení jej výpovede síce zdôraznil, že nerozlišovala medzi tým, či peniaze boli poskytnuté spoločnosti D. R..K..S.. alebo žalovanému 1/, keďže však vo výpovedi neuviedla žiadnu pre rozhodnutie podstatnú skutočnosť nebolo hodnotenie dôveryhodnosti svedkyne a závažnosti jej výpovede pre odvolací súd významné pri preskúvaní veci.

28. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Vzhľadom na to, že odvolací súd nepovažoval ním uvádzané tvrdenia za také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením z 26.9.2018 č.k. 16C//63/2013-450 zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na pozemok v L., katastrálnom území G., v katastri nehnuteľností, v registri "M." evidovaný na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX, o výmere 1 103 m², druh pozemku ostatné plochy, pozemok registra "M." evidovaný na katastrálnej mape ako parc. č. XXXXX/X o výmere 592 m², druh pozemku ostatné plochy, zapísanými na liste vlastníctva č. XXXX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 4/11 na pozemku registra "M." evidovanom na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/X o výmere 85 m², druh pozemku záhrada, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 7/11 na pozemku parcela registra "M." evidovanom na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/X o výmere 801 m², druh pozemku záhrada, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX.

30. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil tým, že v spore sa domáha od žalovaných zaplata 54.603,99 eura s príslušenstvom a po doručení rozsudku odvolacieho súdu vydaného v tomto konaní získal informácie o tom, že žalovaní sa opäť začínajú zbavovať majetku, aby mu nemuseli vrátiť požičané peniaze. Telefónne čísla uvedené na webovej stránke používa žalovaný v inzercii súvisiacej s podnikaním spoločnosti D., R..K..S., čo dokazuje úmysel žalovaných ukrátiť ho ako veriteľa, jednak prevodom nehnuteľností spoločnosti D., R..K..S., na nich a následne ďalšou ponukou na tretie osoby. Poukázal na to, že žalovaný 1/ je občan Ruskej federácie, čo znamená, že môže kedykoľvek svoj majetok, resp. majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve so žalovanou 2/, previesť na tretie osoby a odísť zo Slovenska a môže nastať situácia, že bude nemožné vymôcť od nich uplatňovanú pohľadávku, a teda výkon budúcej exekúcie bude ohrozený.

31. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia posúdil podľa ustanovení § 343 ods. 1, ods. 2 a ods. 3, § 344, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 a § 132 CSP a dospel k záveru, že nie je dôvodný, nakoľko žalobca v konaní hodnoverne neosvedčil obavu, že budúca exekúcia bude zmarená a petit zabezpečovacieho opatrenia nemožno považovať za riadny, určitý a vykonateľný v zmysle ustanovenia § 132 CSP. Žalobca ako dôkaz preukazujúci snahu žalovaných zbaviť sa majetku predložil dve fotografie banneru obsahujúceho telefónne čísla XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX a ponúkajúceho na predaj alebo prenájom bližšie nešpecifikovaný pozemok o rozlohe 2 800 m². Podľa súdu tento dôkaz nestačí na preukázanie skutočnosti, že žalovaní sa zbavujú majetku, a teda, že budúca exekúcia môže byť ohrozená. Ponuku na predaj pozemku uvedenú na banneri, nemožno nijakým spôsobom stotožniť s pozemkami vo vlastníctve žalovaných. Žalobca síce uviedol, že bol informovaný tretími osobami, že predmetné pozemky sa inzerujú aj na internete, avšak toto tvrdenie nepreukázal. Z fotografií predložených žalobcom mal súd za preukázané, že pozemky sú ponúkané na predaj alebo prenájom, a teda nemožno konštatovať, že vlastníci pozemku sa chcú pozemku zbaviť. K uvedenému žalobca síce uviedol, že podľa informácie od tretej osoby sa jedná výlučne o predaj pozemku, avšak ani toto svoje tvrdenie nepreukázal. K telefónnym číslam uvedeným na banneri súd zistil, že tieto boli používané spoločnosťou D., R..K..S., ktorá však už nie je stranou v tomto spore.

32. Proti uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že proti uzneseniu podáva odvolanie, ktoré bližšie odôvodní do 22.10.2018, čo však neurobil.

33. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť.

34. Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

35. Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

36. Podľa ustanovenia § 373 ods. 1 CSP ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

37. Podľa ustanovenia § 386 písm. d) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

38. Po preskúmaní odvolania žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie nespĺňa náležitosti predpísané ustanovením § 363 CSP. Z obsahu odvolania vyplýva, že smeruje proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 26.9.2018 č.k. 16C/63/2013, avšak nie je z neho zrejmé, v akom rozsahu rozhodnutie napáda, čoho sa odvolaním domáha a ani dôvody, pre ktoré považuje napadnutý rozsudok za nesprávny.

39. Vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentráciu odvolacieho konania (§ 364, § 365 ods. 3 CSP) odvolanie musí byť odôvodnené niektorým z dôvodov uvedených v ustanoveniach § 365 ods. 1 a ods. 2 CSP. Odvolanie žalobcu však neobsahuje túto obligatórnu náležitosť; nedá sa z neho zistiť, z akých konkrétnych dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie súdu za nesprávne, neobsahuje teda riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nie je možné vyvodiť ani z obsahu odvolania. V zmysle ustanovenia § 373 ods. 1 posledná veta CSP, podľa ktorého súd na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva, odvolací súd vychádzal pri rozhodovaní z odvolania bez toho, aby vyzval žalobcu na jeho doplnenie o odvolacie dôvody. Absencia odvolacích dôvodov predstavuje neodstrániteľnú vadu odvolania, ktorá bráni pokračovaniu v odvolacom konaní a preto odvolací súd odvolanie žalobcu podľa ustanovenia § 386 písm. d) CSP odmietol.

40. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s jeho ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 tak, že žalovaným, ktorí mali vo veci úspech (vo veci samej a v časti odmietnutia odvolania proti uzneseniu), priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).